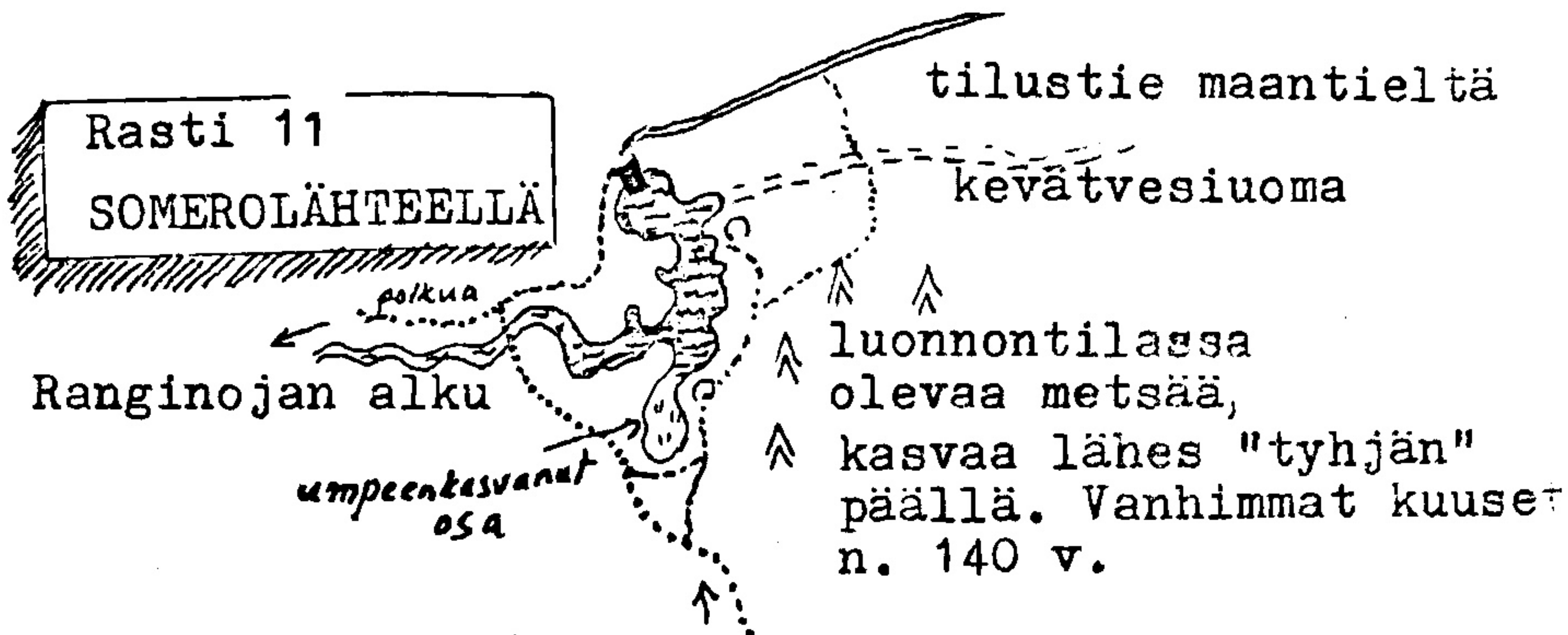

Majan keltaiselta laatikolta lähtevän polun päässä on Somerolähde. Sen eteläpäässä on vanha maidonjäähdytyspaikka, pohjoispäässä laituri. Maantieltä johtaa tilustie laiturille.

Lähteen ympäristö on luonnontilaista metsää ja varsin märkää myös lähteen yläpuolelta.

Lähteen pinta on alentunut muutamia vuosia sitten lähes puoli metriä Riihimäen alettua vedenoton muutama kilometri etelään sijaitsevasta pohjavesiesiintymästä.

Lähde on syntynyt Ancyclus-järven pinnan aletessa ja aaltojen kalvaessa puhki vettä pitävät savi-kerrokset, tämä lienee tapahtunut n. 7500 vuotta sitten. Vanhan rannan muistona kasvaa silti järviruokoa lähteen eteläpuolisessa pajukossa.

Lähteessä on vedenalaisia kasveja: yleisin on mustanvihreä iso näkinsammal, jolla on lähes haarautumaton varsi ja mittaa 30-50 cm. Kirkkaanvihreitä mattoja muodostaa isovesitähti, joka viihtyy virtaavassa vedessä. Suurehko vaaleanvihreä kasvi on lemmikki, sitä on umpeenkasvaneessa eteläpäässäkin rönsyleinikin ja karhean nurmikan seurana.

Vedenalaisten kasvien lehdiissä on uskomattoman runsaasti pieniä eläimiä, äyriäisiä ym. Melko kokas ja runsaslukuinen on vesisiira (1 cm).

Jo varhaisina aikoina lähde on toiminut matkalaiten juottopaikkana, sillä vanha Hämeenlinnan-Helsingintie kulkee aivan lähellä. Maatilojen kantalta lähde on ollut myös tärkeä, sillä harjunnäköpuolelle on ollut vaikea saada kaivoa (porkkanakaivot jopa 100 m). Lähteestä virtaava Rangin ja joka laskee Puujokeen, antaa vettä länsipuolelle.